

kommende har torteret et menneske, så bare kigger på, hvad den forbrydelse ellers ville have givet i straf. Og så kommer der en tillægsstraf, fordi forbrydelsen er begået under tortur.

Det, vi godt kunne tænke os, er, at der indføres en selvstændig paragraf, sådan at det, at man overhovedet udfører tortur, i sig selv er en forbrydelse og i sig selv udløser en straf. Tortur er noget af det mest nedværdigende, man kan byde mennesker. Det er en kamp, der bliver kæmpet i hele verden, hvor den frie verden kæmper imod, at der skal være tortur i forskellige stater. Der synes det mindretal, som nu stiller ændringsforslag om, at tortur altså skal have en selvstændig paragraf, at det er vigtigt at vise, at Danmark også her gerne vil gå foran og hejse flaget og sige: Selvfølgelig skal tortur have en selvstændig paragraf.

Det er i øvrigt fuldstændig på linje med, hvad FN anbefaler. Det er også på linje med, hvad Institut for Menneskerettigheder anbefaler. Så det, vi gør lige nu, er at sige: Lad os nu gøre det sådan, at vi ikke kun fjerner forældelsesfristen, hvilket vi synes er et udmærket initiativ, men også gør tortur til en selvstændig forbrydelse. Det fortjener folkeretten, det fortjener de mennesker rundt omkring i verden, der må lægge krop til tortur, og som altså ikke skal kunne risikere at komme her til Danmark, hvor torturbødlerne kan være i fred.

Det vil vi gerne slå et slag for, og derfor synes jeg, at det er vigtigt, at vi også her under andenbehandlingen tager debatten. Tortur skal være en selvstændig forbrydelse, det fortjener menneskeheden.

Kl. 11:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg vil komme med den praktiske bemærkning, at vi ikke kalder til afstemning før tidligst kl. 12.30, sådan at man også kan bruge pausen her, mens der tales, til det, som er uopsætteligt.

Den næste ordfører i ordførerrækken er fru Marlene Harpsøe. Hun har ikke meldt sig. Så går vi videre til den næste ordfører, fru Karina Lorentzen. Værsgo.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Danmark har internationalt i årevis været udskaældt for ikke at have indført forbud mod tortur som en selvstændig paragraf i vores lovgivning. Nu er vi endelig på vej med sådan en lovgivning, men SF er rystet over den holdning, der

har været til tortur, og som har været lagt for dagen fra regeringens side.

Vi er meget taknemlige for, at justitsministeren under processen trods alt har valgt at skifte kurs og holdning til selve forældelsesfristen, men vi stiller os absolut uforstående over for den manglende vilje til at indsætte tortur som en selvstændig paragraf i straffeloven.

Tortur er en af de groveste og værste forbrydelser, der findes. De mennesker, som har været udsat for tortur, er mærket af det fysiske og psykiske for resten af livet. Det er også derfor, at tortur er placeret øverst i folkerettens regelhierarki, og forbuddet mod tortur kan aldrig fraviges, heller ikke i tilfælde af krig, terrorisme eller i andre nødsituationer.

Når SF argumenterer for en selvstændig paragraf, er det netop for at vise, at tortur er en helt særlig forbrydelse; at tortur har sin egenart, som slet ikke kan lægges ind under straffelovens almindelige bestemmelser om vold, tvang, misbrug osv.

At der er tale om tortur, sker ikke bare ved, at man lægger straffelovens paragraffer om vold og tvang sammen. Tortur er nemlig den særlige situation, hvor offeret udsættes for en grusom eller nedværdigende behandling som f.eks. at blive brændt med cigaretter, slået under fødderne, elektrochok osv. uden at kunne slippe ud af situationen, uden at kunne klage til nogen myndighed i landet eller uden at kunne rejse sin sag det pågældende sted.

Danmark har været et foregangsland, når det kommer til rehabiliteringscentre for torturofre. Det er rigtig dejligt, men hvor er regeringens intentioner om at følge op på det her? Vi har valgt at sige, at torturofre har et særligt behov, men vi vil ikke indsætte en særskilt bestemmelse, som internationalt kan holde Danmarks fane højt på det her område. Hvordan ser det ikke ud for de lande, som netop på grund af Danmarks særstatus på rehabiliteringsområdet henter råd og vejledning i Danmark? Og hvorfor kan man lave særskilte bestemmelser om terrorisme og menneskehandel, men ikke om tortur? Er det ikke en lige så slem forbrydelse?

Det er korrekt, at Danmark ikke har en forpligtelse til at indsætte tortur som en særskilt paragraf. Men hvorfor lytter justitsministeren ikke til FN's Torturkomité, når den direkte opfordrer Danmark til at indsætte en særskilt bestemmelse? Og hvad er det, der gør, at man vælger at overhøre samtlige hørings svar fra alle de organisationer, som er de virkelige eksperter på